

και, για πρώτη φορά στη ζωή της, έννοιωσε μέσα της μ' αγανάκτηση σχεδόν κατά του ίδιου του Θεού, στον οποίο τόσες φορές είχε προσευχηθεί κι' ό οποίος ενώ ήταν παντοδύναμος, δεν είχε σώσει το σύζυγό της.

Ξετρελλαμένη τότε σημάχθηκε και άρχισε να κόβη βόλτες. 'Ο θόρυβος όμως των βηματίων της ξύπνησε το παιδί της. — Μαμά, τι ώρα ελνε τώρα; Θά ελνε μεσάνυχτα... Ξ; — Ναι, παιδι μου, ελνε μεσάνυχτα περασμένα... Σέ ελχα ξεχάσει... 'Ελα γρήγορα να σέ βάλω να κοιμηθής...

— Μαμά, εναείπτε τώ παιδι, έβριλα τώ παπου σάκι μου μέσ' στο τζάκι... 'Ο μικρός Χριστός θά πέραςε τώ μεσάνυχτα και θά μου άρρησε τώ δώρο του... Τόν περασμένο χρόνο, πού ό μπαμπάς ήταν έδώ, μου ελξε άφίσει ένα ώφιοιο καραβάκι...

'Απορροφημένη δλόκληρη από τόν πόνο της, ή φτωχή γυναίκα δεν ελχε σκεφτεί τώ δώρα τών Χριστουγέννων. Γι' αυτό ελχε στό παιδι της...

— 'Ο μικρός Χριστός πρέπει να πάη σε πολλά τζάκια άπόψε και γι' αυτό δεν πρόφτασε νάρθη και σε μάς. 'Αλλά μείνε ήσυχος, Φραγκίσκο μου, θά περάσει κι' από δω και θά βρής τώ πρωί τώ δώρα σου...

— Μά, μαμά, πρόφτανε νάρθη κι' από δω, άφού έρχεται από τή μεριά τής θάλασσας, όπου τώ σπιτι μας ελνε πρώτο-πρώτο. 'Αρχίζει μάλιστα τις έπισκέψεις του από μάς... Τό ξερίζει κ' έσύ αυτό, γιατί ό μπαμπάς νάς τώ ελπε...

Και τώ παιδι διευθύνθηκε πρós τώ άλλο δωμάτιο του σπιτιού, πού χορησίωσε για κρεββατοκάμαρα. Μηχανικά ή μητέρα του, πήρε τή λάμπα και τώ άκολούθησε.

— Τιποτε δεν ελνε στό τζάκι, μαμά, ελπε τώ παιδάκι άπογοητευμένο. Και όμως ήμουν τόσο φρόνιμο φέτος.

— Ναι, άγαπημένο μου...

— Μαμά, ό μικρός Χριστός μένει πάντοτε κοντά στόν καλό Θεό;

— Ναι, Φραγκίσκο μου...

— Μαμά, ελπα στην προσευχή μου στό Χριστό πώς δεν ήθελα παιγνίδια φέτος; και τόν παρακάλεσα μονάχα να μάς φέρη τώ μπαμπά πού ελνε μαζί του, κοντά στό Θεό. 'Ισως νά ήρθαν και να μάς φέρουν ή καπνοδόχος να περάσουν...

'Η Μαργαρίτα, εκείνη τή στιγμή άνασκήτησε, άκούοντας χτύπο στην πόρτα. Τής φάνηκε μάλιστα πώς άκουσε και τόν ήχο μιάς φωνής...

— Μαμά, φώναζε τότε ό μικρός... Ελνε ό Χριστός!... Ελνε ό μικρός Χριστός πού φέρνει μαζί του τόν μπαμπά! Δέν μπωσαν να μουν από τήν καπνοδόχο και ήρθαν από τήν πόρτα...

'Η Μαργαρίτα, τρελλή από τήν άγανάκτηση της, νομίζοντας πώς άνερεύεται, με δυσκολία βρήκε τή δύναμη να τρέξη ν' άνοιξη... 'Επειτα έξαφνα, τώ γονατιά της λύγισαν και σοριάστηκε στό πάτωμα μη μπορώντας να προέρρη λείε... 'Από τώ μισάνοιγμα τής πόρτας; ελχε δει τώ σύζυγό της, τόν Πέτρο της.

'Ο θαλασσινός πήρε τή γυναίκα του στην άγκαλιά του και τήν μετέφερε μέσα. 'Εκεί τήν άπόθεσε σε μία πολυθρόνα και ένώ αυτός προσηλαθίσε να τή συνεφέρει, ό μικρός Φραγκίσκος γελούσε κ' έκλαιγε, τώ μιλούσε για τώ μικρό Χριστό και σκαρφάλανε στους ώμους του για να τόν φιληση...

— Και τώρα, ελπε ό Πέτρος; όταν ή γυναίκα του συνήλθε, άνοίγοντας ένα δέμα με τρόφιμα κ' ένα άλλο με παιγνίδια πού τά ελχε άφίσει στην πόρτα, τώρα, άγαπημένη μου Μαργαρίτα, άς φιληθούμε... 'Επειτα θά χορτάσουμε τώ Χριστουγέννα μαζί και θά σάς διηγηθώ τήν ιστορία μου...

MARTIAL MOULIN

ΣΑΤΥΡΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Ο ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ

Ελνε ηγλή και πώς μπορώ ν' άνέβω! Γι' αυτό κι' έγω, παιτά μου, δλ' νηστεύω και δός του πειά πασούλια νήχτα-μέρα. Αυτά—τά ξερίζε δά! — γενούν ά έ ρ α πού κάνε τήν καρδιά μου να φουσκώνη και θέ ν' άνέβω εκεί πάνω σάν μπαλόκι!

ΕΙΣ ΕΛΠΙΔΑ

Φαντάσου τί προξίζω! 'Ελπίδα να σε λένε, νάκι γιομάτη φρεσώνες έλπίδες ή καρδιά σου κι' έγω πού τόσο πιστερη σ'ού ες—αυτές—μού φραίνε! — τήν τελευταία έχασα έλπίδα μου σιμά σου!

ΤΟ ΦΙΛΙ ΤΟΥ

Θαηρώ πώς κι' άν επέθανε και με νεκροφιλούσε, άξαφνα θά ζωντανεύε τ' άναίσθητο χορμί μου, με τώ φιλί σου ής ζωής τώ νόμο θά γελούσε και πίσω θά φερνούσε στό σωμα ή ψυχή μου.

ΣΕ ΜΙΑ ΓΕΙΤΟΝΙΣΣΑ

'Οταν καλός σου γ' έγινε σου δώρο συμβουλή, ή παρατάς τις τρέλλες σου πού ε τρελλαιούν ή τρελλοκομείσ στην στιγμή κώνη τήν άγκαλιά μου και σε κλειδώω μες σ' αυτή τρελλή γειτονισά μου!

ΕΙΣ ΓΡΑΦΟΥΣΑΝ

'Απόνα σου διήγημα παμτάλιον πού δ άβασα όταν μαζί σου τάπαζε τρελλαιώνημαι για κείνο τώ κ ε ω α λ α ι ο ν πού έχει ό πατέρας σου... στην Τραπεζά!

ΣΤΟΝ Τ'ΑΦΘ ΜΟΥ

'Υπό τώ φύλ'ωμα τών κυτ'όσων τώ εις τόν άνεμον πενθίμως φρίσσαν μνήμα έγίετ αι άνδρες μεγαλυ κι' έπει τώ σπρι μου, ό φιλοι, θάπατε, Και εις τώ μάρμαρον έπάνω γραψατε: 'Α Π Α Υ Ο Ρ Ε Ξ Ε Τ Α Ι Δ Ι Α Τ Ο Ρ Α Τ Α Λ Ο Υ!...

ΣΕ ΜΙΑ ΠΛΑΚΙΩΤΙΣΣΑ

Δώσε μου τή θερμή σου τή ματιά, δώσε μου τής καρδιάς σου ένα φυλλο, δός μου τώ έρωτός σου τή φωτιά, μη σου άλλάζω τόν άδοξαστο τώ ξύλο!...

ΣΕ ΜΙΑ ΜΑΡΙΑ

Ψηλά στό παραθύρι σε κυτ'έξω στό χέρι σου τώ άπαλο άουμπισμένη, σου βγανω τώ καπέλλο κι' άναρράζω: — Χαίρε Μαρία κεχ'ριτωμένη!

ΣΤΟ ΛΟΥΤΡΑΚΙ

'Όταν σε είδα φέτο στό Λουτράκι μου έπότισε φορμακρή πιακιά, πού γύρισε τ' ώφιοιο σου μουτράκι και μ' άφίρσες... σ'ού Λ ο υ τ ρ α κ ι ο υ τ ά κ ρ ο υ α !

ΣΙ ΜΙΑ ΜΙΚΡΗ ΓΑΛΑΝΟΜΑΤΑ

Γιατί να βάλνε μακρού, μική γαλανομάτα μου, και μούρφρες τήν κνήμη σου τήν παχουλή κι' ώραία; 'Αχ, έσαι καθώς ει γι ες, σε παίρνω για τή γάτα μευ πούχει τώ ματια γαλινα και τήν ουρά μακραιά!

ΜΙΚΡΑ-ΜΙΚΡΑ

Η ΜΕΓΑΛΟΨΥΧΙΑ ΤΟΥ Μ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Μιά φορά κιτήγγιζαν στό Μεγάλο Κωνσταντινού, τόν αυτοκράτα γιού Βυζαντίου, δι' οι κατοικοι τής 'Αλεξανδρείας ελχαν άκρωτηριάσει ένα άγαλμά του και ζήτησαν άπ' αυτόν να τούς τιμωρηση για τώ άνοσοφύγημα. 'Εκείνος όμως έφερε άτάραχος τώ χέρι στό πρόσωπό του και περιωρίσθηκε να άπαντήση ως έξης: — 'Εγώ όμως δεν βλέπω να έπαθα τίποτε...

ΓΙΑ ΝΑ ΞΕΡΕΤΕ...

ΥΨΗ... ΔΥΣΘΕΟΡΗΤΑ!

'Από κείπου ξένο περιοδικό μπαίνουμε τώ ύψη τών περιωρότερον οικοδομημάτων τής Ευρώπης, εκ τών οποίων τώ περιωρότερα, καθώς βλέπατε, ελνε άρχαίες εκκλησίες. 'Ετσι τώ καμπαναριό τού ναού τής Κολωνίας έχει ύψος 157 μέτρων, ή μητρόπολις τής Ρουένης 151, ό ναός τού 'Αγ. Νικολάου στό 'Αμβούργο 144, ό μητροπολιτικός ναός τού Σερλοβούργου 142, ό ναός τού 'Αγ. Πέτρου στη Ρώμη 138, ή πικραμιά τού Χέλοος 137, ό ναός τού 'Αγ. Σεραφάου στη Βιέννη 136, ή Μητρόπολις τού Φριμπουργ 125, ή Μητρόπολις τής 'Αμβέρσας 123, ή Μητρόπολις τής Φωρεντίας 119, ό ναός τού 'Αγίου Παύλου στό Λονδίνο 111, ή Μητρόπολις τών Μεδιολάνων 109, ίό Δημάρχου τών Βουξελλών 108, ό πύργος τής Βολωνίας 107, ό ναός τών άπομάχων τού Παρισιού 105, ή Μητρόπολις τού Μαγδεμβούργου 103, ή Μητρόπολις τής Αγγούστας 102, ό ανακτορικός πύργος τής Αράσσης 101, ή Μητρόπολις τού Μονάχου 99, ό ναός τού 'Αγ. Πέτρου στό Βερολίνο 96, τώ Δημάρχου τού Βερολίνου 88, ό μητροπολιτικός ναός τής Ούλμης 80, ό ναός τής 'Αγίας Σοφίας στην Κωνσταντινούπολι 58.

